

Sygn. I C 1074/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Eliza Nowicka - Skowrońska

Protokolant: Jakub Flaga

po rozpoznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko D. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo o zapłatę kwoty 79.110,14 zł (siedemdziesiąt dziewięć tysięcy sto dziesięć złotych i czternaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi;

II. umarza postępowanie w zakresie kwoty 4.572,39 zł (cztery tysiące pięćset siedemdziesiąt dwa złote i trzydzieści dziewięć groszy).

Sygn. akt I C 1074/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Detaliczny Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. pozwem z dnia 31 lipca 2015 r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się orzeczenia nakazem zapłaty, aby pozwana D. K. zapłaciła na jego rzecz kwotę 83.682,53 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia od niej kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód powoływał się, iż wobec pozwanej przysługuje mu wierzytelność w w/w wysokości, mająca swoją genezę w umowie kredytowej zawartej pomiędzy D. K. a bankiem (...) S.A., a następnie stanowiącą przedmiot kolejnych umów sprzedaży wierzytelności (pozew k. 5 - 10).

Postanowieniem z dnia 22 września 2015r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do tutejszego Sądu, stwierdzając jednocześnie, iż brak jest podstaw do wydania nakazu zapłaty w trybie art. 505 § 1 (33) kpc (postanowienie – k. 11 - 12).

Ostatecznie powód domagał się zapłaty od pozwanej kwoty 79.110,14 zł, w pozostałym zakresie – tj. co do kwoty 4.572,39 zł cofnął powództwo (pismo procesowe pełnomocnika powoda z dnia 22 grudnia 2015r. – k. 105 – 106v.).

Pozwana D. K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości podniosła zarzut przedawnienia roszczenia oraz wskazywała, iż w dalszym ciągu wobec niej toczy się postępowanie egzekucyjne w trakcie którego w dalszym ciągu „potrącane są raty kredytu” (odpowieź na pozew – k. 84).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana D. K. w dniu 28 kwietnia 2010r. zawarła z (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. (następnie (...) S.A., a kolejno (...) Bank (...) S.A.) umowę kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) na kwotę 58.136 zł (kopia umowy kredytu – k. 71 – 74). Następnie doszło do rozwiązania niniejszej umowy w dniu 24 lutego 2011r. i z tym dniem roszczenia banku z tytułu udzielonego kredytu stały się wymagalne wobec pozwanej (zaświadczenie (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. – k. 75).

W dniu 23 maja 2011r. (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny i w dniu 23 maja 2011r. wystąpił do sądu o nadanie klauzuli wykonalności. Referendarza Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie postanowieniem z dnia 15 lipca 2011r. wydanym w sprawie I Co 2541/11 nadał temu tytułowi klauzulę wykonalności (kopie: bankowego tytułu egzekucyjnego – k. 76, postanowienia z dnia 15.07.2011r. – k. 77, wniosku do Sądu z dnia 23.05.2011r. – k. 78- 79). Wniosek do komornika o wszczęcie egzekucji (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. złożyła w dniu 12 września 2011r. Prowadząc tę egzekucję, komornik dokonywał zajęcia świadczeń emerytalnych pozwanej (akta komornicze Km 7483/13 – wniosek egzekucyjny - k. 1, wezwanie do dokonywania potrąceń z renty lub emerytury – k. 88).

W dniu 19 września 2011r. został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego (...) SA, który powstał w skutek wniesienia wszystkich składników majątkowych Oddziału (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. na mocy art. 42 a ustawy Prawo Bankowe i tym samym w tym dniu na podstawie art. 42 e ust. 1 tej ustawy z chwilą wpisania do rejestru banku utworzonego przez instytucję kredytową następuje wykreślenie z rejestru oddziału instytucji kredytowej (kopia postanowienia Sądu Rejonowego dla M. St. Warszawy z dnia 23.09.2011r. – k. 52). Następcą prawnym (...) SA jest (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. (kopia odpisu pełnego KRS – k. 38 – 51).

W toku egzekucji, w dniu 8 października 2014r., (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. jako komandytariusz wniósł aportem do spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. wkład niepieniężny – wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek. Następnie umową z dnia 24 października 2010r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. zawarła z powodem (...) Wierzytelności Detaliczny Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której B. zwolniła się z obowiązania względem powodowego Funduszu poprzez spełnienie innego świadczenia – tj. przelewu wierzytelności przysługujących (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. (uprzednio wniesionych aportem do (...) Sp. z o.o. sp. k.). W wyniku powyższej umowy na powoda została przelana wierzytelność objęta niniejszym pozwem (kopie: wyciągu z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego – k. 19 – 21, umowy świadczenia w miejsce wykonania z dnia 24.10.2014r. – k. 30 – 30v., wypisu aktu notarialnego z dnia 8.10.2014r. – k. 31 – 34).

Pismem z dnia 4 listopada 2014r. pozwana została poinformowana przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. (następcę (...) SA) o przeniesieniu na powoda (...) Wierzytelności Detaliczny Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wierzytelności wobec niej (kopia pisma z dnia 4.11.2014r. – k. 80).

Wnioskiem z dnia 25 września 2015r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego wobec przelewu wierzytelności. Postanowieniem z dnia 23 października 2015r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Mokotowa M. G. umorzył postępowanie na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. (akta komornicze Km 7483/13 – wniosek o umorzenie - k. 150, postanowienie o umorzeniu – k. 160).

Zadłużenie pozwanej obejmujące łącznie należność główną, odsetki umowne i ustawowe wynosiło 83.682,53 zł, przy czym w toku sprawy powód cofnął powództwo co do kwoty 4.572,39 zł wobec stwierdzenia, że w tej części powódka dług spłaciła. Powód ostatecznie domagał się zasądzenia kwoty 79.110,14 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, bowiem zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwaną okazał się trafny.

Nie ulegało wątpliwości, że pierwotnym wierzycielem pozwanej była instytucja bankowa, korzystająca z możliwości wydania bankowego tytułu egzekucyjnego i w takiej formie uprawniona do dochodzenia swoich wierzytelności wobec kredytobiorców.

W pierwszej kolejności należało wskazać, iż zgodnie z treścią art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia i nie ulega wątpliwości, że chodzi tu o czynność przedsięwziętą bezpośrednio we wskazanym w przepisie celu przez strony stosunku prawnego, leżącego u podstaw przedawniającego się roszczenia.

Na szczególną uwagę zasługuje wniosek, iż do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności, niezbędna jest również identyczność osób, na rzecz których lub przeciwko którym dana czynność, obiektywnie zdalna do przerwania przedawnienia, została dokonana.

Nie ulegało wątpliwości, iż taką czynnością przerywającą bieg przedawnienia przedsięwziętą w celu zaspokojenia roszczenia jest wniosek wierzyciela o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. W tym zakresie Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko między innymi wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r. podjętej w sprawie sygn. akt III CZP 101/03 (publik. OSNC 2005, nr 4, poz. 58). Czynnością taką jest też niewątpliwie wniosek o wszczęcie egzekucji, jest to bowiem czynność zmierzająca bezpośrednio do zaspokojenia roszczenia. Jednak należy pamiętać, iż wywołuje ona skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym tylko wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela, wskazanego w tytule egzekucyjnym i na którego rzecz temu tytułowi została nadana klauzula wykonalności. Reguła ta stanowi stosowaną odpowiednio w postępowaniu egzekucyjnym, w związku ze specyfiką tego postępowania, zasadę konstruowaną w postępowaniu rozpoznawczym, że przerwanie przedawnienia następuje pomiędzy stronami, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, iż są materialnie zobowiązane (uprawnione).

Niemożność kontynuacji przez cesjonariusza toczącego się postępowania egzekucyjnego przedstawia się jako niewątpliwa, w tym bowiem postępowaniu wyłączone są przekształcenia podmiotowe, a następstwo prawne powstałe po wszczęciu egzekucji wymaga, z wyjątkami przewidzianymi w ustawie, nadania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 k.p.c. W związku z tym przyjmuje się, że nabywca wierzytelności, który przez umowę przelewu uzyskuje jedynie prawo do wierzytelności objętej dotychczasowym tytułem wykonawczym, a nie uprawnienie do kontynuowania wszczętego wcześniej przez inny podmiot postępowania, powinien po uzyskaniu na swoją rzecz klauzuli wykonalności wszcząć nowe postępowanie egzekucyjne.

Z taką sytuacją Sąd Okręgowy miał do czynienia w niniejszej sprawie. Sekwencja zdarzeń układała się w ten sposób, iż pierwotne roszczenie z tytułu udzielonego kredytu bankowego było kolejno zbywane, w pierwszej fazie w wyniku przekształceń instytucji bankowej – w ramach zmiany i przekształceń w ramach banków, a następnie wierzytelność ta została już zbyta instytucji pozabankowej, której nie przysługiwało uprawnienie wynikające z art. 788 kpc. Powołując się bowiem na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., podjętą w sprawie III CZP 9/04 (publik. OSNC 2005, nr 6, poz. 98) nabywca wierzytelności niebędący bankiem powinien uzyskać sądowy tytuł egzekucyjny, a następnie klauzulę wykonalności, nadanie bowiem bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności na rzecz nabywcy wierzytelności niebędącemu bankiem nie jest dopuszczalne. Tak więc, z racji następstwa prawnego, o którym mowa, wierzytelność stwierdzona w tytule egzekucyjnym (bte z dnia 23.05.2011r.) na rzecz dotychczasowego wierzyciela – (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. wygasło wskutek przejścia na inny podmiot, a tym samym wygasło uprawnienie do prowadzenia przez niego postępowania egzekucyjnego. Powód jako nabywca wierzytelności nie mógł już bowiem korzystać z uprawnienia wynikającego ze złożenia wniosku pierwotnego

wierzyciela do nadania bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, a następnie powołując się na ten tytuł – do egzekwowania należności w postępowaniu egzekucyjnym przez komornikiem.

Artykuł 124 k.c. stanowi, że po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, a w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo dopóty, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone. Oznacza to, że przez czas trwania tego postępowania bieg przedawnienia, z korzyścią dla wierzyciela, pozostaje zwieszony. W postępowaniu egzekucyjnym chodzi o wierzyciela wymienionego w tytule wykonawczym.

Mając zatem na uwadze te racje, zdaniem Sądu Okręgowego wobec nabycia w toku postępowania egzekucyjnego wierzytelności objętej tytułem wykonawczym w postaci Bankowego Tytułu Egzekucyjnego z dnia 23 maja 2011r., powód (...) Wierzytelności Detaliczny Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. jako cesjonariusz nie mógł skorzystać z przerwy przedawnienia, jaką spowodował wniosek cedenta (tu: (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., następcę (...) SA) o wszczęcie egzekucji, oraz że trwające po zawarciu umowy przelewu postępowanie egzekucyjne nie było już postępowaniem wszczętym w celu zaspokojenia wierzyciela objętego tytułem wykonawczym.

Z uwagi na fakt, iż roszczenia banku o zwrot kwoty kredytu zaciągniętego przez pozwaną D. K. stały się wymagalne z dniem 24 lutego 2011r. w stosunku do powoda Funduszu Inwestycyjnego była to data początkowa do obliczenia terminu przedawnienia. Nie ulegało również wątpliwości, iż niniejsza wierzytelność przedawniła się z upływem 3 lat z uwagi na treść art. 118 kc, gdyż pochodziła z czynności wynikającej z działalności gospodarczej pierwotnego wierzyciela. Nie można też przyjąć, iż niemożność korzystania z przerwy biegu przedawnienia trwała dopiero od chwili przelewu. Takiej wykładni sprzeciwia się jednoznaczne brzmienie art. 124 § 2 k.c., określającego wprost termin, do którego trwa zawieszenie biegu przedawnienia, tj. do chwili zakończenia postępowania, a nie do wystąpienia jakiegoś zdarzenia w toku tego postępowania.

W okolicznościach faktycznych sprawy postępowanie egzekucyjne w związku z wnioskiem wierzyciela powołującego się na przelew wierzytelności zostało przez komornika umorzone na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c.

W okolicznościach sprawy cedent – (...) Bank, utraciwszy materialnoprawny status wierzyciela, składając z tej przyczyny wniosek o umorzenie postępowania, zrezygnował z poszukiwania zaspokojenia wierzytelności. Okoliczności powodujące wniosek o umorzenie nie mogły pozostać poza oceną sądu tym bardziej, że w postępowaniu egzekucyjnym właściwą formą rezygnacji wierzyciela z poszukiwania zaspokojenia przysługującej mu według tytułu wykonawczego wierzytelności jest wniosek o umorzenie egzekucji.

Skutki wiążące się z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego odnoszą się do występujących w tym postępowaniu podmiotów i tego tytułu wykonawczego, na podstawie którego egzekucja była prowadzona, zatem gdy komornik umarza postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela wobec dokonania przez niego przelewu egzekwowanej wierzytelności, nie ma podstaw do twierdzenia, że przerwa biegu przedawnienia trwa do zakończenia tego postępowania z korzyścią dla cesjonariusza – tu: powoda, a więc podmiotu pozostającego poza tym postępowaniem. W takiej sytuacji należy przyjąć upadek przerwy biegu przedawnienia spowodowanej wnioskiem o wszczęcie egzekucji.

W konsekwencji należało stwierdzić, że roszczenie powoda uległo przedawnieniu po upływie trzech lat od nastania skutków wypowiedzenia umowy kredytowej i należało początek tego terminu oznaczyć na dzień 24 lutego 2011r. Zatem termin ten upłynął w dniu 24 lutego 2014r. Przerwany wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bieg trzyletniego terminu przedawnienia rozpoczął się na nowo z chwilą wydania w tym postępowaniu postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności (15 lipca 2011r.) i zakończył się przed wniesieniem pozwu (15 lipca 2014r.). Powód, zawierając w dniu 24 października 2014r. umowę świadczenia w miejsce wykonania stanowiącą skutek w postaci przelewu nań wierzytelności wobec pozwanej D. K., nabył wierzytelność już przedawnioną. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie II CSK 196/14, którego poglądy w całości tutejszy Sąd podziela

i uznaje za własne, po umorzeniu postępowania egzekucyjnego, przedawnienie rozpoczęłoby bieg na nowo (art. 124 k.c.), jednak w tych samych granicach podmiotowych (wynikających z tytułu wykonawczego), co wynika z istoty przedawnienia. Ponadto w wyroku tym Sąd Najwyższy wskazywał, iż wniosek o wszczęcie egzekucji nie przerywa biegu przedawnienia, jeżeli komornik umorzył postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela, który w toku tej egzekucji dokonał przelewu egzekwowanej wierzytelności, a z taką sytuacją Sąd Okręgowy miał do czynienia w niniejszym postępowaniu. Powód (...) Wierzytelności Detaliczny Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nie mógł bowiem korzystać z uprawnień wierzyciela wskazanego w tytule wykonawczym – bankowym tytule egzekucyjnym, w szczególności w zakresie przerwania biegu przedawnienia wierzytelności wobec pozwanej D. K..

Z tych wszystkich względów Sąd , na mocy powołanych przepisów, orzekł jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. z uwagi na wynik postępowania i obciążając nimi w całości powoda.

Z uwagi na cofnięcie przez powoda żądania w części, tj. co do kwoty 4.572,39 zł przed rozpoczęciem rozprawy, na podstawie art. 355 § 1 kpc w zw. z art. 203 § 1 i 4 kpc, sąd umorzył postępowanie co do tej kwoty.

.